



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere  
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem  
libros partitum**

**Marulić, Marko**

**Coloniæ, 1532**

**VD16 M 1298**

de oratione infructuosa. cap. 10.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-35578**

Hoc si præstabimus, nubes cælosq; penetrabit oratio, & illi beati spiritus, qui Tobix preces offerebant domino, etiam nostras offerre curabunt. Et sicut in apocalypsi scriptum est: Fumus incensorum de orationibus sanctorum ascendit coram deo de manu angeli, ita & nostræ orationes ascendent. Neq; vlli dubium esse potest, quin ille cuncta quæ petierit, a domino impetraturus sit, cuius internuntij spiritus ipsi angelici esse non dedignantur. Neq; enim hoc ideo permittit omnium præsciis, & semper vbiq; præsens deus, q; indigeat vt hominum opera orationesque ad se perferantur; sed vt per angelorum officium suam erga pios promptosque peccatores benevolentiam testetur. Amare se plurimum eos ostendit, quos talibus vt concedit ministris. Quibus certe si digni fuerimus, hoc est, si quæadmodum oportet, orauerimus, præterita peccata condonabuntur, præsentia repellentur, futura facile vitari poterunt, ipsa animi virtus roborabitur, caro obediet spiritui, & superatis diaboli tentamentis, bonorum operum fructus cumulabitur. Reliquum erit, vt re bene gesta hinc decedentes a domino coronemur. Sed iam de illis quoq; pauca dicamus, quorum preces vel nullius vel minimi momenti sunt, vt simul discamus, nos eorum dissimillimos esse oportere, si diuinum nobis fauorem precum laudumq; cultu cupimus conciliare.

Tob. 12

Apoc. 8

## ¶ De oratione infructuosa.

## Cap. X.

**N**E supplicationibus nostris propitietur de peccata obstant. In Ieremia scriptum est: Opposui isti nubem, ne transfret oratio. Vnde idem propheta sub persona plebis peccatricis coram deo queritur & ait, Nos inique egimus, & ad iracundiam prouocauimus, idcirco tu inexorabilis es. Nisi enim omnium prorsus delictorum quæ commisimus, nos pœnituerit, & de omnibus pariter dolore mœroreque satisfacere stuerimus, frustra pœcumbimus ad orandum. Nimiū im

Thre. 3  
Ibidem.

- pudens est, qui vel vna in re offendere non cessat, & ab eo quem offendit, orat gratiam. Quid supplicando atque obsecrando placare deum tibi iratum speras, & a luxuria non discedis, & fornicari non desinis? vel aliud quod legi diuinæ aduersatur, agere non omittris? De istiusmodi supplicatoribus lamentatur in euāgelio saluator noster, dicens. Quid vocatis me domine domine, & non facitis quæ dico? Quod si forte contigerit, vt per inuocationem diuini nominis miraculum aliquod efficias, noli propterea credere deum tibi reconciliatum, si in delicto perseveras, non tuo merito id conceditur, sed necessitati aliorum. Multi (inquit) dicent mihi in illa die, domine domine nonne in nomine tuo prophetauimus, & in nomine tuo dæmonia eiecimus, & in nomine tuo virtutes multas fecimus? Et tunc confitebor illis, quia nunquam noui uos, discedite a me omnes qui operamini iniquitatem. Tunc te nosse incipiet, cum ab eo scelere, in quo nunc obstinatus perduras, abstinere decreueris, tunc & gratiam conferet vt abstineas, & cum pro tua oraueris salute, voti compos vt efficiare præstabit. Intantum autem obstinatorum non acceptationem, vt etiam pro eis orare vetet, præsertim si incorrecti impœnitentesque decesserint, quod Iohannes apostolus in epistola testatur dicens. Est peccatum ad mortem, non pro illo dico vt roget quis. Ipse quoque dominus Iudæorum pertinaciæ iratus, ad Ieremiam prophetam loquens ait: Tu ergo noli orare pro populo hoc, nec assumes pro eis laudem & orationem & non obstitas mihi, quia non exaudiam te. Timeant itaque horum verborum sententiam qui in peccato persistere non timent. Quod si in scelere perseveraturum aliquem constaret, nemo fidelis pro salute illius orare auderet, nisi sibi licere arroganter crederet quod non licuit prophetæ. Nos vero ideo etiam pro obstinatissimis rogamus, quia nesci futurorum speramus ad penitentiam redituros. Certum est tamen cassas vanasque esse pces, per quas alijs id postulat quod non merentur accipere. Illorum etiã inefficax & inutilis erit deprecatio, quæ lingua
- Luc. 6.
- Mat. 7.
1. Ioh. 5.
- Iere -7.

quidem mansuetudinem atq; humilitatem præferunt dum deo supplicant, & in corde aduersus proximum odij facibus ardent. A deo diligere volunt, & homini ad imaginem dei facto, Christi sanguine redempto, inferri sunt. Audi quid præcipiat dominus: Si offers (inquit) munus tuum ad altare, & ibi recordatus fueris, quia frater tuus habet aliquid aduersum te, relinque ibi munus tuum ante altare, & vade prius reconciliari fratri tuo & tunc veniens offeres munus tuum. Quamobrem nisi remiseris omnem offensam, nisi reconciliatus fueris, nisi eum etiam qui aduersum te indignatur, quantum potes, placaueris, curam non solum tuam, sed etiam alienam salutis gerens, non poteris munus orationis offerre domino. Non enim exaudiet te, nisi charitatem, quam omnibus debes, viderit in te. Illius quoque reprobam in primis habetur oratio, qui quicquid petierit, non eo tendit, ut deo placeat. Nam siue pro corporis valetudine, siue pro rebus vite necessarijs, aut pro quavis alia re orabimus, semper ea fine orandum erit, ut commodius ei, qui bona omnia tribuit seruiatur. Sed avari ideo orant, ut terrena bona lucrentur, ideo glorie cupidi ut ab hominibus laudentur. Quare ad primos certe pertinet quod in euangelio dicitur: Vae vobis scribae & pharisei hypocrite, qui comeditis domos viduarum, orationes longas orantes, propter hoc amplius accipietis iudicium. Non enim solum pro auaritie crimine punientur, sed & pro sanctimonie simulatione. Secundos imitari dominus prohibet, dicens: Cum oratis, non eritis sicut hypocrite, qui amant in synagoga & in angulis platearum stantes orare, ut videantur ab hominibus: Amen dico vobis, receperunt mercedem suam. Non ergo recepturi sunt dei gloriam, quam orando expetunt, cum iam receperint gloriam hominum, quam concupierant. Utuntur & hi quidem dominica oratione, sanctorum psalmis, precibusque ab ecclesia constitutis, dominus tamen non attendit verba, sed animum intentionemque orantis, & magis irritatur quam placatur, cum id quod bonum est, proposito usurpatur non

Mat. 5.

Mat. 23.

Mat. 6.

bono. Tale quippe facinus & Ieremias deuouet, dicens:  
 Maledictus qui facit opus domini fraudulenter. Cum  
 Ierem. 48 ergo hic q̄q̄ fraudulenter agat, qui orandi studium ad  
 laudem dei institutum, ad suam uertere nititur, erit vri  
 que maledictus: & dum vulgi plausum captat, videri  
 non esse sanctus cupiens, nisi penitentiam egerit, non  
 Psal. 52. effugiet penam, dicente propheta: Deus dissipauit ossa  
 eorum qui hominibus placent. Præterea neq̄ eor̄ ad  
 impetrandam gratiam proficit supplicatio: q̄ quis bñ-  
 fecerint, iactanter tamen facta sua prædicant, cum te-  
 ste conscientia contenti esse deberent, & quicquid lau-  
 dabiliter egissent, non sibi sed deo tribuere. Talis fuit  
 Luc. 18 phariseus ille, q̄ ingressus templum vt oraret, depri-  
 mēre aliorum mores cepit, suos vero insolenter effere-  
 re. Deus gratias tibi ago (inquit) quia non sum sicut cæ-  
 teri homines raptores, iniusti, adulteri, velut etiā hic  
 publicanus, ieiuno bis in sabbato, decimas do omniū  
 quæ possideo. Si ista quæ faciebat, ad dei laudem non  
 ad suam dixisset, nec se cæteris prætulisset, non peccas-  
 set, sed & se gloriari voluit, & alios petulanter incesse-  
 re, & præcipue publicanum tunc eodem loco, sed mul-  
 to submissius orantem. Ideo peccatoris humilitas me-  
 ruit veniam, iusti superbia damnationem, domino de  
 utroq̄ sententiam ferente, cum diceret: Amen dico vo-  
 bis, descendit hic iustificatus in domum suam præ illo  
 Quod si tm̄ potest humilitas adhibita pctō, quāto plus  
 poterit innocentia probeq̄ factis copulata? Sunt q̄ ni-  
 mis negligenter orant, summis labijs verba murmu-  
 rant, nec satis qd dicant, attendunt, non dissimiles illis  
 q̄ p̄ getem somniantes loquuntur, quos per Isaiam ar-  
 guens dñs ait: Hic populus labijs me honorat, cor aut̄  
 Isa. 29. eor̄ longe est a me. Tales certe si exaudiret, non repre-  
 Mat. 15 henderet. Et quoniam inter orandum semetipsos non  
 intelligunt, faciunt vt nec a deo intelligant. Qualem  
 igitur affectum orandi habent, talem & fructū suæ ora-  
 tionis referunt. Ex his (vt egdem reor) erat ille, cui in  
 apocalypsi deum audimus loquentem: Vtinam frigi-  
 dus esses aut calidus, sed quia tepidus es, & nec frigi-

dus nec calidus, incipiam te euomere ex ore meo. Frigus timoris est, calor ad amorem refertur, tepiditas autem desidia orioque tribuitur. Otiosi igitur & terrena magis quam caelestia curantis deprecatio, quoniam neque satis timet, neque satis amat, tantum abest ut quicquam impetret, ut etiam (si fas est dicere) nauseam ei faciat quem precatur. Cum enim admodum somnuculose roget, illud quod petit, contemnere potius quam desiderare videtur. Nam si magnipenderet quod poscit, enixe in primis ardentemque instaret, diceretque cum propheta: Clamaui in toto corde meo exaudi me domine. Qui sic non clamant, non facile exaudiuntur. Non nulli vero satis cupide orant, sed fide dubia adhuc atque nutanti, veluti ille in euangelio, qui filium secum attulit ad Iesum, ut a vexatione liberaretur, & ait: Si quid potes, adiuua nos miserus nostri. Quam diu suspensio animo fuit, possit ne id sibi a domino praestari, quod rogabat non accepit. Postquam autem firma stabilique fide opus esse ad impetrandum didicit, & se iam vere credere nihilque de domini virtute dubitare respondit, filium pro quo orabat sanum recipit. Hanc dubiae & fidelis postulationis inter se distantiam Iaco. apo. verba satis declarant, ubi ait: Si quis indiget sapientia, postulet a deo, qui dat omnibus affluentem, & non impropert, & dabitur ei. Postulet autem in fide nihil haesitans, qui enim haesitat, similis est fluctui maris, qui a vento mouetur & circumfertur. Non ergo aestimet homo ille, qui accipiat aliquid a domino. Ex his igitur quae diximus, perspicuum est, eos qui vel de religione quicquam dubitant, vel in peccato aliquo perdurant pro aeterna salute, quam credentibus ac poenitentibus promissam esse constat, orantes non exaudiri, quibus dicere possis cum Iacobo Apostolo, Petitis, & non accipitis, eo quod male petatis, Quod quidem & ecclesia deo in psalmis loquens confitetur, cum ait, Odientes me disperdidisti. Clamauerunt, nec erat qui saluos faceret, ad dominum, nec exaudiuit eos. Contraria his agamus oportet, si volumus ut petita nobis concedantur, ut videlicet ista per quae poenitentibus

Mar. 9.

Iacobi. 3.  
Psal. 174

tium labor irritus efficitur, vitemus, & illa faciamus quæ nos cum precamur, voti compotes reddunt. Quoties autem id quod orando poscimus, non euenerit, aut dilatum credamus vt apriori detur tempore, aut non fuisse profuturum si datum esset, aut ne daretur peccata nostra obstitisse. Si vero ex sententia successerit petito, gratias deo agamus neq; quicquam nostris meritis, sed totum eius erga nos benignitati deputemus. De orandi ratione satis dictum fit; nunc vt confidentius ad orandum procedamus, de peccatorum pœnitentia, sine qua omnino placere nõ possumus, tractandũ videt.

¶ De peccatorũ pœnitentia Cap. XI.

Matth. 9.

**P**œnitentia nos a peccatorum sordibus emũdat, & pristinae restituit puritati. Vnde leprosus in Euangelio Christum suppliciter adorans, & curari cupiens, morbo liberat. Lepra in scripturis peccatum designat. Peccati ergo lepra domino iubente, ab animo pœnitentis fugatur, vt ibi virtutes inserantur, vnde vitia pullulabant. In huiusce rei figura &

Matth. 8.

paralyticus de lecto surgit, & mulier a sanguinis profuuo curatur, & qui mortui erant reuiuiscunt, & alij multi varijs languoribus grauati eleuantur. Nam quemadmodum hi credendo & pœnitendo corporis consecuti sunt salutem, ita animæ fideles a peccatorum ægrotudine per pœnitentiam liberatæ, saluantur. Sic saluatus est

2. Reg. 12.

Dauid, qui de adulteriij homicidijq; crimine, quod commiserat dolens, Peccaui (inquit) domino, & continuo peccatum sibi remissum esse meruit audire. & tunc quidẽ

Psal. 50.

ad altiora se extendens, clamauit, Cor mundum crea in me deus, & spiritum rectũ innoua in visceribus meis, vt impetrata delictorum venia spiritus sancti donũ in ipso reparetur, per quod vitæ quoq; sanctitate possit proficere. Quod aut sceleri veniam impetret pœnitentia, etiam per Ezechielem prophetam dei v̄bis edocemur. Si impius inquit, egerit pœnitentiam ab omnibus

Ezech. 18.

pœtis suis quæ opatus est, & custodierit omnia p̄cepta mea, & fecerit iudiciũ & iustitiã, vita viuet, & non